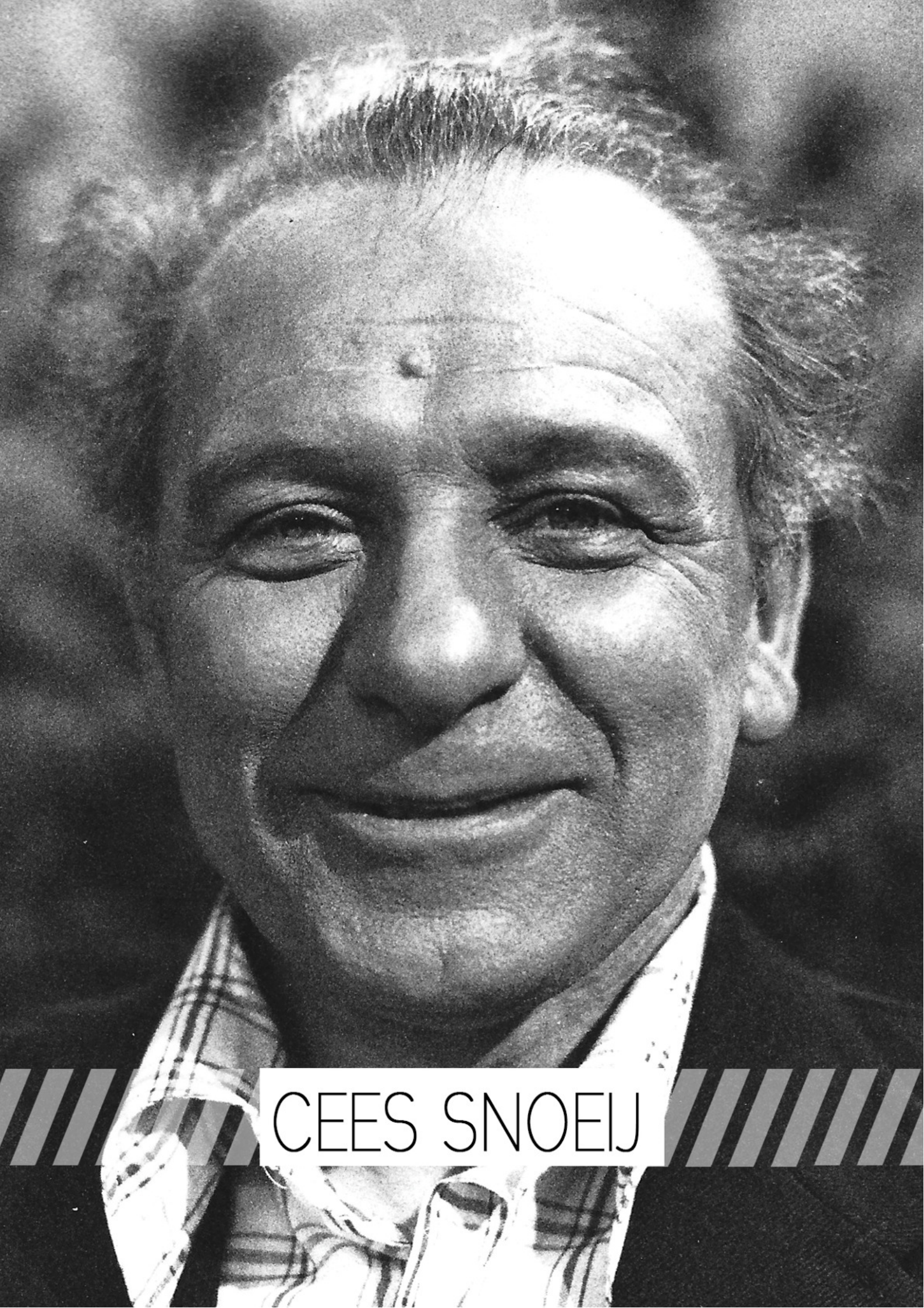

CEES SNOEIJ

Cees Snoeij († 2012) schreef zijn naam als Cees Snoey.

Gewoon,

omdat hij dat mooier vond staan.

Cees was autodidact. Hij had papieren voor gas, water, elektriciteit en was radio- en televisiemonteur. Hij was horlogemaker, instrumentenmaker, typograaf, timmerman, metaalbewerker en werkte kort als beroepsfotograaf. Hij kon smeden, spuiten en decoreren.

“De man met de gouden handen , de tv-klusjesman , de effectenman , de duivelskunstenaar ,
het was een bijzondere man met een bijzonder leven.”

Cees Snoeij werd in 1922 geboren in Rotterdam. Zijn vader was machinist op een sleepboot, waardoor Cees altijd veel gereedschap tot zijn beschikking had. Nadat hij zijn opleiding als instrumentenmaker aan de Ambachtsschool had afgerond, begon hij zijn carrière op zijn vijftiende toen hij ging werken bij liftenfabriek Hensen in Rotterdam. Daarnaast kluste hij bij mensen thuis om wat extra te verdienen. Hij repareerde alles wat er maar te repareren viel. Cees: “Ik speelde nooit op straat, ik zat altijd binnen te klussen.” Hij woonde één huis verder dan zijn vriendin Grada. Tijdens de oorlog nam Grada de zorg voor de kinderen van Cees' broer Piet op zich, die in Laren woonde.

In 1945, vlak na de oorlog, verhuisde Cees ook naar Laren. Daar ging hij samenwonen met Grada in een piepklein schuurtje. Vanaf dat moment ging hij daar aan de slag als horloge- en instrumentenmaker. In die tijd waren er geen onderdelen te krijgen voor horloges en klokken, dus maakte hij deze zelf. “Ik keek nooit op de klok misschien was ik wel de enige horlogemaker die niet van klokkijken hield.” Nog steeds deed hij veel klussen voor mensen in de buurt, wat ervoor zorgde dat dit zijn voornaamste inkomstenbron werd. Ook begon hij met het repareren van radio- en televisieonderdelen.

JAREN 50

In 1950 richtte Cees zijn eigen bedrijf op onder de naam 'Technisch Bureau Cees Snoey'. Cees was inmiddels getrouwd met Grada. Ze kregen samen vijf kinderen, waarvan er later twee toe zouden treden tot het bedrijf.

De familie vestigde zich in een huis met een grote werkplaats en een atelier, van waaruit Cees zijn verschillende beroepen kon uitoefenen.

In de jaren na de oorlog kwamen er veel uitvinders bij Cees langs vanwege zijn technische inzicht. Eén van deze uitvinders was Dook van Bruggen. Hij vroeg Cees een machine te maken die in hoog tempo knopen kon produceren. Zo gezegd, zo gedaan. Niemand bleek echter interesse te hebben in de knopen, terwijl Cees er inmiddels al een paar duizend had geproduceerd. Daarop gooide hij alle knopen op het grindpad naast zijn huis, om het grind weer wat aan te vullen. Een tante van Cees die zeer slechte ogen had, bewonderde het pad en dacht dat zij een knoop zag liggen.

Ze liep naar de bewuste knoop en bukte om deze op te pakken, waarna ze opeens heel veel knopen zag liggen.
Ze slaakte een kreet van verbazing.

IN KOMSTEN

12-9-45	Rep: uurwerken	C. v. d. Ploeg	f	14.50
13-9-45	Rep: 1 zakhorloge	A.F. KETJEN	f	3.-
	1 dam. armband horloge		"	3.25
				6.25
13-9-45	Rep: 1 dwerg wekker	v. zyp	"	2.50
13-9-45	Rep: 1 Friesche klok		"	3.50
	1 pendul klokje		"	2.-
	1 dam. armband hor.		"	2.-
				7.50
15-9-45	Rep: uurwerken	C. v. d. Ploeg		14.75
				45.50

Cees hield de administratie heel precies bij en hij schreef alles op wat te maken had met de in- en verkoop van zijn bedrijf. Hij begon hiermee in de week van 9 september 1945 en de eerste factuur stuurde hij aan de heer C. van de Ploeg, voor de reparatie van zijn uurwerk. Tot het begin van de jaren 50 hield hij een wekelijkse administratie van zijn bedrijf bij en daarna deed hij dit maandelijks.

	IN KOMSTEN	SALDO	WEEK	VAN
26-9-45	Rep: DAMES HOR.	RONCHETTI	f	44.10
26-9-45	Rep: ZILV. COLLIER.	CALIS	"	2.50
26-9-45	Rep: uurwerken	v. d. Ploeg.	"	1.-
27-9-45	Rep: 2 dam. arm. hor.	de. WATER	"	15.75
29-9-45	Rep: Muurklok	WILGENBURG	"	5.50
29-9-45	Rep: uurwerken	v. d. Ploeg.	"	3.25
			"	13.75
			f	85.05

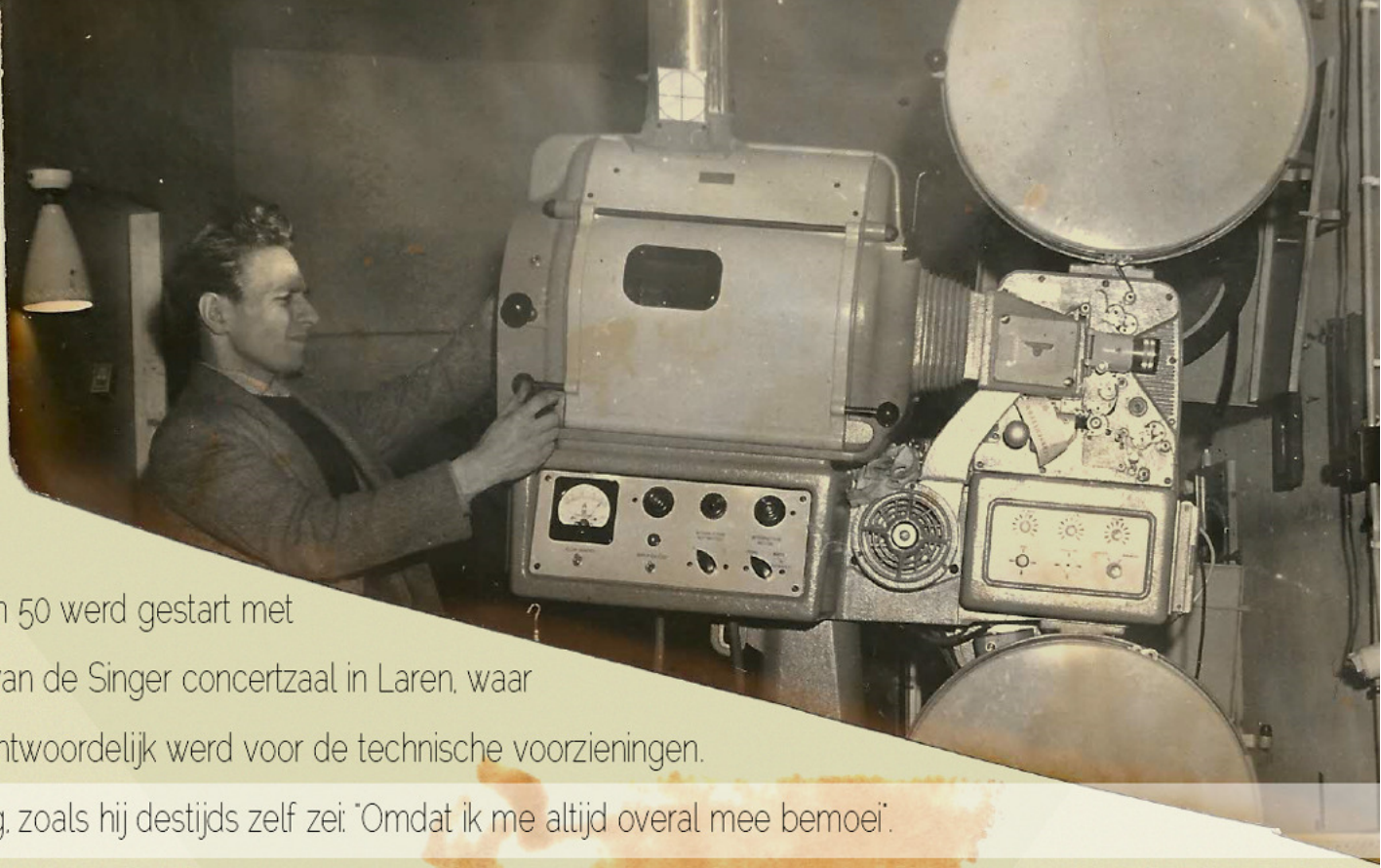
In de jaren 50 bouwde Cees een enorme klantenkring op van startende of reeds lang bestaande bedrijfjes. Zij hadden het inzicht en het gebruik van techniek nog niet onder de knie. Men hielp elkaar in het dorp en in de omgeving daarvan. Cees kon met beperkte middelen, maar door deze juist toe te passen, veel kleine en grote problemen oplossen. Hij genoot van wat er uit zijn handen kwam en was zelf soms ook wel verrast door de verschillende invalshoeken die opkwamen in zijn gedachten. Cees' leven werd ook gekenmerkt door een enorme nieuwsgierigheid naar hoe iets gemaakt is en het maakte hem niet uit of iemand met een gebroken bout of met een klus naar hem toekwam die dagen duurde.

Begin jaren 50 kwam Cees in contact met beeldhouwer Willy Mignot, die hij vaak hielp bij de totstandkoming van zijn beelden. Ook dronken ze vaak samen een borrel in een café tegenover het Singer. Cees werkte mee aan het kunstwerk 'De wilde zwanen' van Willy Mignot, dat nog steeds op het terrein van Singer staat. Willy en Cees bewonderden het eindresultaat en Willy vroeg aan Cees of hij dacht dat het kunstwerk sterk genoeg was.

Cees zei, met een krijtje in zijn hand:

“Zal ik een streepje zetten waar de vleugels gaan breken?”

Na de winter braken de vleugels precies af op deze plek.

Begin jaren 50 werd gestart met de bouw van de Singer concertzaal in Laren, waar Cees verantwoordelijk werd voor de technische voorzieningen. Simpelweg, zoals hij destijds zelf zei: 'Omdat ik me altijd overal mee bemoei'.

Singer bleek geschikt te zijn voor tv-uitvoeringen en Cees kwam op het idee er een vaste straalzender bij te bouwen. Hij zei hier destijds over: 'Ik heb dat ding er gewoon doorgedrukt, via de pers en zo.' De hoogte van de straalzender moest worden bepaald en een aantal deskundigen was wekenlang bezig met het meten van het hoogteverschil, de bomen en de afstand tot de studio. Het schiet niet echt op zo, dacht Cees. Hij had hier een veel eenvoudiger, maar doeltreffende oplossing voor: hij vulde tien ballonnen met helium en bond deze aan elkaar. De tros bond hij aan een klosje garen van Grada, dat hij over een balpen heen had geschoven. Hij belde het schakelcentrum in Hilversum en zei: 'Jongens, ik laat zo een tros ballonnen op. Als je die mooi ziet, roep dan stop.' Hij liet het klosje garen steeds verder afrollen en zo bepaalde hij dat de straalzender 23 meter hoog moest worden. Na nog wat laatste, extra berekeningen van de deskundigen bleek dat Cees met zijn methode de juiste hoogte had bepaald.

Cees: 'Totale kosten van het onderzoek één daalder.'

Zo'n twintig jaar later zei hij over zijn idee voor de straalzender: 'Kijk, ik was, en ben trouwens nog, eigen baas. Ik dacht aan mijn boterham.' Midden jaren 50 werd Cees gevraagd toneelmeester te worden van Singer. Hij ging akkoord en vervulde deze functie van 1956 tot 1961. Hierdoor kwam Cees bij de televisie terecht.

Een collega van Cees vroeg hem om hulp, omdat hij zijn brandkast niet open kreeg: hij was de sleutels kwijt. De bewuste collega had twee dagen in het sleutelgat zitten peuteren om de deur open te krijgen, maar zonder succes. Ook Cees had geen idee hoe hij de brandkast open kon krijgen. Het duo zette de brandkast op de zijkant en toen gebeurde er wat beide heren niet hadden kunnen bedenken:

de deur viel met een klap open.

Wat bleek: de deur zat helemaal niet op slot,
er zat alleen wat verf tussen.

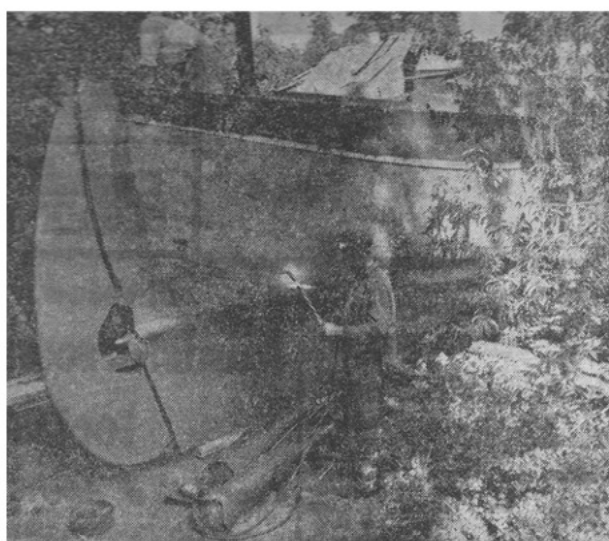
Verschillende vakmensen hadden al geprobeerd de torenklok van de gemeente Laren weer aan de praat te krijgen, maar het was niemand gelukt. Zij waren ten einde raad en vroegen Cees een kijkje te nemen. Cees repareerde de klok zonder enige moeite, uiteraard.

Scheepswerf in schildersdorp

PARIJSE ingenieur bouwt temidden der fruitbomen aan zijn veertiende schip

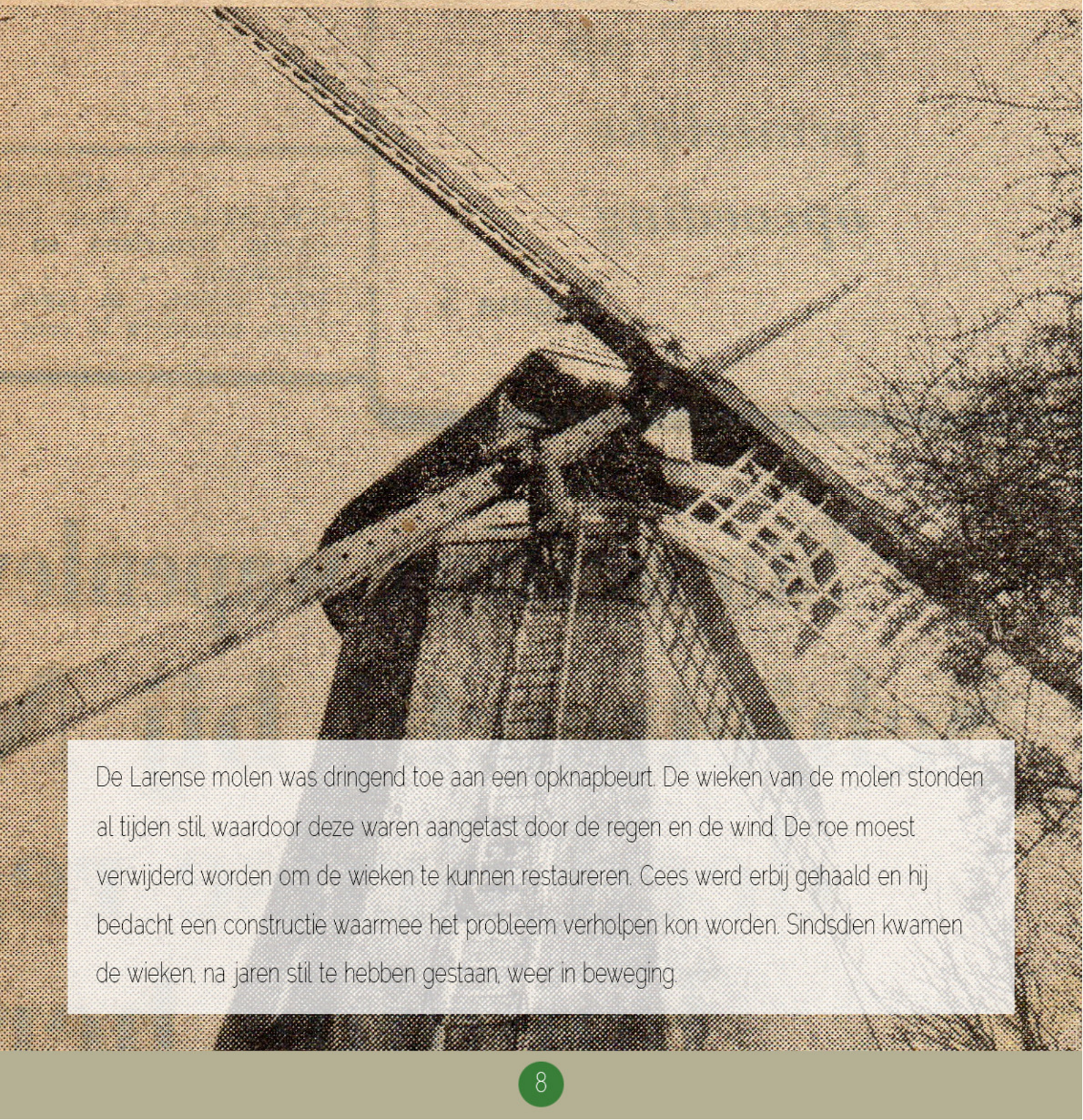
*Uit onderdelen van tank, ijskast en
andere afdankertjes groeit staag
een comfortabel zeejacht*

De Franse ingenieur J. M. Delettrez was specialist op het gebied van dieselmotoren en daarnaast had hij een grote interesse in het bouwen van schepen. Cees hielp Delettrez bij de bouw van zijn veertiende schip, 'Jancyne II', en deze man had het erf van Cees voor het gemak omgedoopt tot scheepswerf. Cees bedacht voor dit schip verschillende creatieve oplossingen. Er was weinig geld beschikbaar om het schip te bouwen en zo gebruikten zij bijvoorbeeld de deur van een oude ijskast als deur van de kajuit, die toegang gaf tot de motorruimte. 'Deze deur sluit iedere odeur van de motor gegarandeerd buiten', aldus Delettrez.

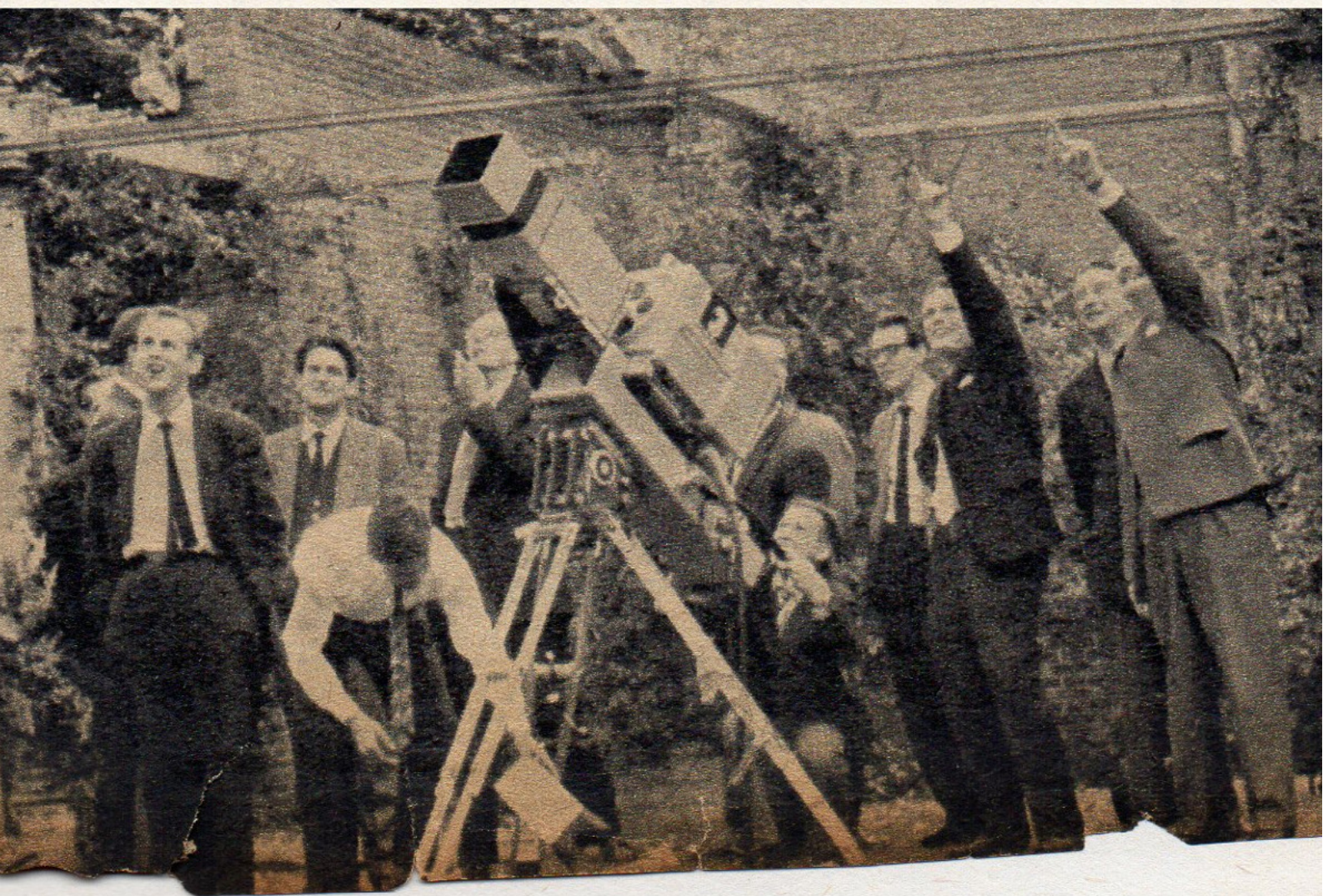
Voorlader en lier haalden zware rol van de molen

*Wieken waren na jaren weer eens
in beweging*

De Larense molen was dringend toe aan een opknapbeurt. De wieken van de molen stonden al tijden stil waardoor deze waren aangetast door de regen en de wind. De roe moest verwijderd worden om de wieken te kunnen restaureren. Cees werd erbij gehaald en hij bedacht een constructie waarmee het probleem verholpen kon worden. Sindsdien kwamen de wieken, na jaren stil te hebben gestaan, weer in beweging.

Tijdens Cees' werk als toneelmeester voor het Singer in Laren werd Godfried Bomans, een Dickens-kenner, tijdens een programma gevraagd wat zijn liefste wens was: een vliegtuig over Laren te laten vliegen waar de naam van Charles Dickens op te zien was. Het vliegtuig werd klaargemaakt en er stond een statief met een camera klaar om alles te filmen. Maar daarmee kon het vliegtuig niet helemaal worden gevolgd als het overvloog. Cees bedacht een extra constructie om de hoek te veranderen, zodat de camera het vliegtuig constant kon blijven filmen.

Jaren 60

In 1961 werd in het Singer Museum in Laren de tentoonstelling 'Nederlandse Primitieven' georganiseerd, waar 115 kunstwerken tentoongesteld werden

die samen vele miljoenen waard waren.

Directeur Pieter Leffelaar vroeg Cees een beveiligingssysteem te ontwerpen, waarmee de kunstwerken beschermd zouden worden tegen diefstal. Een paar dagen voordat de tentoonstelling geopend zou worden, vroeg Cees aan de directeur of hij een kijkje wilde komen nemen bij een aantal schilderijen. Leffelaar had de schilderijen nog niet eens aangeraakt, toen het alarm keihard afging.

Missie geslaagd.

Toen Cees gevraagd werd hoe hij dit systeem ontwikkeld had, was zijn reactie:

'Jij zet toch ook niet in de krant dat je een mooi slot op de voordeur hebt en dat de sleutel daarvan bij afwezigheid onder het voordeurmatje te vinden is?'

Cees had dan wel een uitstekend beveiligingssysteem ontwikkeld voor het Singer Museum, maar het ging een keer mis met zijn eigen spullen. Cees had zijn fotocamera bij zich toen hij net het alarm bij het Singer Museum had geïnstalleerd. Een automobilist vroeg hem om zijn hulp en Cees zette zijn dure, nieuwe camera even op de stoep neer. Helaas had hij deze camera niet uitgerust met een alarmsysteem en even later bleek deze gestolen te zijn.

1964: Cees werkte vijftien jaar lang in binnen- en buitenland voor het programma 'Zeskamp' van de NCRV, dat tot en met 1987 werd uitgezonden.

De spelletjes werden uitgedacht door een team van vijf man, waar Cees deel van uitmaakte.

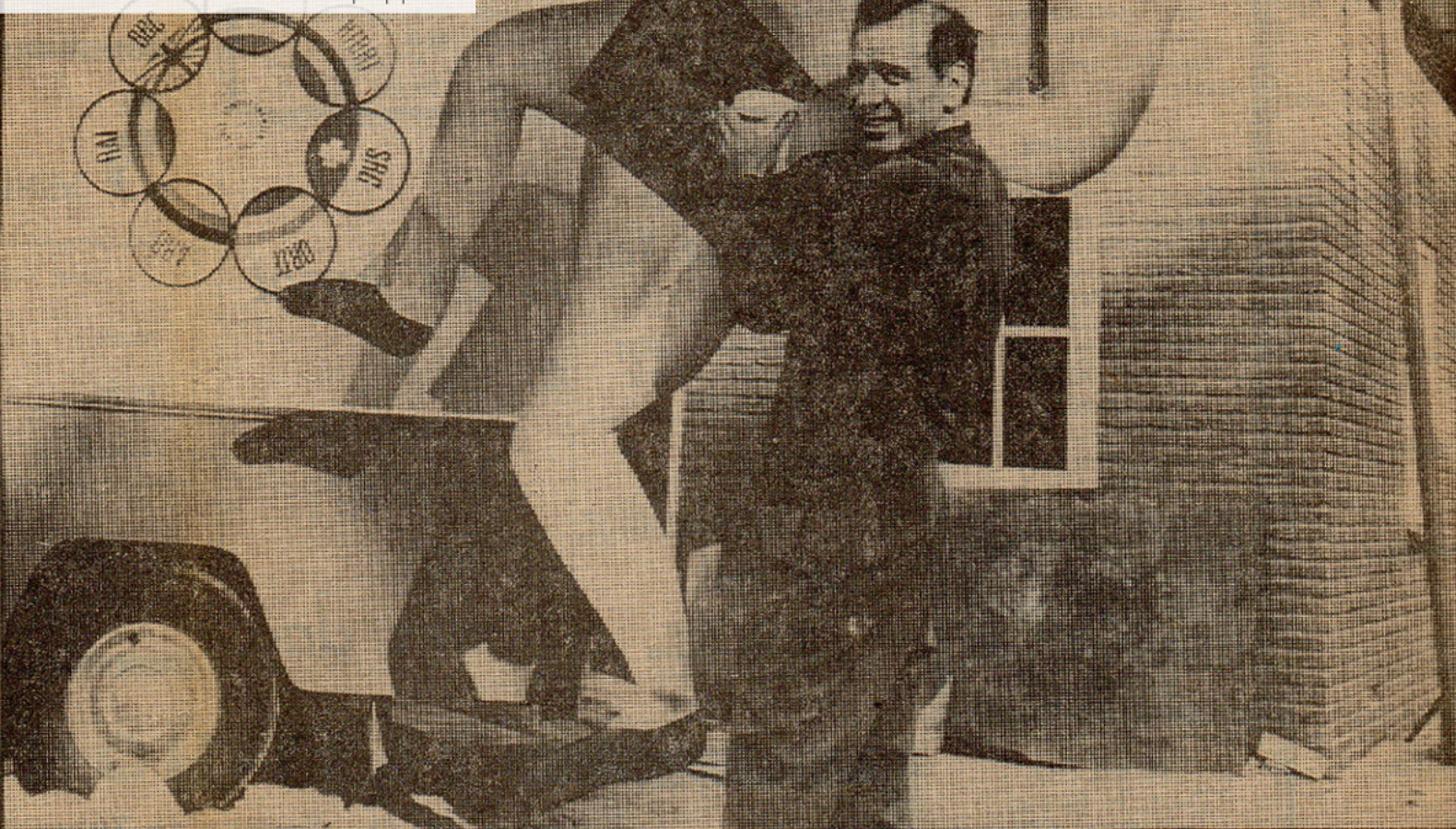
Johan Verhoog, chef-tekenaar van de NOS,

tekende de spelletjes uit. De decorafdeling maakte een

deel van het decor en Cees was voor het overige deel

verantwoordelijk voor de decorstukken en de

rekvisieten, waaronder de poppen.

★ Duivelskunstenaar Cees Snoey met een van zijn hardlopers, die vanavond in de eerste nieuwe aflevering van Zeskamp gebruikt worden.

Ook maakte Cees het beroemde scorebord en zette hij de fietsenrace op voor dit programma. In de loop der jaren werd het scorebord verbeterd en in 1970 werd datzelfde, maar aangepaste scorebord, gebruikt voor 'Spel zonder Grenzen'.

Jaren later.....

Nadat Delettrez samen met Cees zijn zestiende schip had gebouwd,

bekende Delettrez

dat hij maar een beetje heeft zitten prutsen
met de schepen die hij eerder bouwde,

zonder Cees

. en dat terwijl Cees nog nooit een voet op een boot had gezet.

Vanaf eind jaren 60 maakte Cees voor Poppentheater Toermalijn heel veel technische dingen.

Het poppentheater bestaat nog steeds.

Jaren '70

In 1971 brandden het huis en de werkplaats van Cees tot de grond toe af en daarbij ging alles verloren. Ook de radio- en televisiezaak die hij aan huis had, bleef niet gespaard. Cees was op dat moment bezig met het maken van twee meter lange plastic poppen van wielrenners die gebruikt zouden worden bij de beslissende wedstrijd van Zeskamp-sport in Ahoy in Rotterdam, samen met zijn zoon Pim. Er zat een spaak van een frame los en die wilde Cees vastlassen.

Toen ging het mis; er hingen nog een hoop gassen van de Bisonkit in de lucht. Ook vanwege het rieten dak was het binnen een uur gedaan met het huis en de werkplaats.

Schade: 150.000 gulden

en Cees was slechts voor 14.000 gulden verzekerd.

Terwijl Cees samen met Grada, zijn dochters en zoon Pim buiten naar de brand stond te kijken, kwam ineens zoon Kees uit het brandende huis lopen.

"Hadden jullie niet even kunnen roepen?"

Cees had veel kennissen die hun hulp aanboden bij het maken van de nieuwe poppen, waardoor deze op tijd klaar waren en op de dag van de wedstrijd was er niets van de tegenslag te merken.

Daarnaast zetten zij een actie op met de naam:

'Help Snoei uit de knoei',

die 17.082 gulden opleverde.

Cees gebruikte het geld om een nieuw huis met een nieuwe werkplaats te bouwen en na negen maanden in een bouwkeet en een woonwagen op het erf te hebben gewoond, had de familie weer een huis en had Cees weer een werkplaats.

Eén van Cees' vrienden bood hem vlak na de brand een sigaret aan. Cees bedankte hem met de woorden:

'Ik heb al genoeg gerookt'.

terwijl hij wees naar de resten van zijn voormalige huis en werkplaats die nog aan het smeulen waren. Verder zei hij over de brand: 'Iedereen had medelijden, maar 't werkt wel bevrijdend hoor, zo'n brand. Hoe gaat dat, je hebt zeven paar ouwe schoenen die je nooit meer draagt, twee pakken die je nooit meer aanhebt, kapotte stoelen - je doet niks weg. En opeens is alles weg. Dat werkt ontzettend reinigend. Zo'n boerderij is ontzettend mooi op een foto in de Libelle, maar alle deuren klemmen en er zitten pissebedden en spinnen in het dak'. Cees zei hier in 1976 over.

'Dan is het gewoon opnieuw starten en doordouwen. Je moet alles nieuw en anders gaan doen, dus je komt er toch verfrissend uit. Maar het is wel een paardenmiddel hoor, zo'n brand.'

Voor Spel zonder Grenzen be-
dacht en ontwierp Cees
naast het scorebord ook vele
decorstukken en rekwisieten.

Hij zorgde ervoor dat het
scorebord demontabel was en
zo makkelijk vervoerd kon
worden in een aanhangwagen.
En dat laatste deden ze dan
ook; Cees reisde dit program-
ma samen met
chauffeur

Willem Drieënhuizen
achterna en ze sliepen op
campings. Eefje ter Cock-de
Vries, die het scorebord
bediende, reisde hen per
vliegtuig achterna. 'Cees en
Willem van het scorebord' zijn
hierdoor, samen met het bord,
destijds bekend geworden bij
vele omroepen in heel Europa.

ginnen.

holpen hebben". De actie die Snoey
de knoei moest helpen, zoals de
gzin luidde, bracht f 15.000 op. Hij
adt het zelf een bedrag om even
l van te worden. Dat is ie trouwens

ook van het feit, dat men in Rome
aan hem gedacht heeft. „Ik geloof
wel dat ik daar een tikkeltje trots op
mag zijn!"

S. G. SCHOEVERS

Cees Snoey achter de bedieningstafel, die zo'n belangrijke rol gaat spelen bij het noteren van de score tijdens
'Spel zonder grenzen'. Snoey maakte de loodzware tafel demontabel. Bovendien wordt dit staal van technisch
vernunft (met 770 knoppen!) nog handiger te bedienen. Dat gebeurt door Eefje de Vries, die daarvoor naar
alle kampplaatsen zal vliegen.

De laatste plaats is
september de fina-
ler grenzen" wordt
n is er een wed-
ent, dat er tussen
en, zo nu en dan
is, even naar het
De aanhangwagen
s „geparkeerd" en
n Larense erf ver-
de door hem uit te
waardigen attracties
se gebeuren.
terugkeert, hoopt
in z'n nieuwe huis
en. Na de grote
jaar moet hij nu
caravan, maar de

Cees vond het moeilijk een naam te geven aan alles wat hij deed en om die reden besloot hij als beroep 'fabrikant' in zijn paspoort te zetten.

"Ik wist het ook niet meer, en toen kreeg ik fabrikant geadviseerd. Ik fabriceer; de gekste dingen weliswaar, maar ik doe het."

Cees maakte de safarifiets voor Piet Bambergen en René van Vooren voor een onderdeel van

De
Mounties
Show.

Dit was een fiets met een verrekijker, een spiegel, een geweer, een toilet en de fiets kon blijven drijven.

UITSPRAKEN¹⁹⁷²

‘Even een paar schroeven of een pot
verf laten leveren door de
decorafdeling van de NOS, dat gaat
zomaar niet, daar zijn bonnen voor
nodig. Die bonnetjes-lawine werkt
voor mij uitermate storend. Ik houd
niet van die typisch Nederlandse
mentaliteit van eerst praten en praten
en dan pas doen. Eerst doen vind ik,
en daarna zien we wel weer. Dan zie
ik de NOS maar als een brok kaas: als
je die gaatjes weet, dan kan je er toch
wel binnenkomen.’

‘Een fotograaf die mij niet kende, maar
me wel aan het werk zag, zei eens
tegen mij: ‘Maak jij hier al die rare
toestelletjes. Nou man, als je ooit
eens ergens mee omhoog zit op
technisch gebied dan kan ik je een tip
geven. Dan moet je gaan naar ene
Cees Snoeij. Ik ken dat kereltje niet
overigens, het schijnt een lastige maar
wel een uiterst handige bliksem te zijn
die werkelijk alles kan.’ Na een lachbui
heb ik me toen maar even
voorgesteld.’

Vanaf 1973 werd het programma 'Zevensprong' van de TROS uitgezonden, waar Cees ook spelletjes en toestellen voor bedacht. Ook maakte hij voor dit programma op eigen initiatief de complete Spaanse molen, tot verrassing van de regisseur die het hele idee alweer vergeten was.

Voor de officiële opening van de Agrarische Dagen in 1973 maakte Cees, naar het ontwerp van Abe Gerlsma, een beeld van de 'Franeker Klokkedief'. De klok werd in de 17e eeuw uit de toren van het naastgelegen dorp Tzum gestolen en in de Martinikerk in Franeker geplaatst, waardoor het verhaal gaat dat de inwoners van Franeker dit gedaan hebben. Sindsdien worden zij 'klokkendieven' genoemd. Door de onthulling van het beeld werd dit cultuurhistorisch folklorefiguur weer in ere hersteld.

In 1974 kwam Pim officieel bij het bedrijf van zijn vader werken.

Uitspraak Cees:

"Ik werk zeventig uur per week. Laatst ben ik bijna verdronken in het bad. Kwam ik om half drie 's nachts thuis van een uitzending, ging ik in het bad zitten, viel ik in slaap. Ja, je merkt het gauw genoeg, je glijdt onderuit en je gaat vollopen. Ik kwam nog net op tijd bij, maar je schrikt je wel effe lam."

O, gaat dat zo" met technische adviezen Cees Snoey op televisie

ey, 54, weet alles, kan
doet alles. „En als ik
t zeggen, sorry jon-
ar dat hijs ik niet”,
n ze dat het onmog-
Vrijwel alle omroe-
en Snoey als de man
vrijwel niets onmo-
die op alle orders
mt voor elkaar” wat
ook mag omvatten.
ar werkte hij achter
men aan het VARA-
na „O, gaat dat zo”.
ang van dit seizoen
ert hij dat program-
opvolger van Joost
Hij ontvangt gasten
t met technische on-
en.

13 november, van
16.15 uur komt Snoey
beeld, met de onder-
huizentypen, flambe-
trische leidingen en
elen, gemaakt van
nblikken.

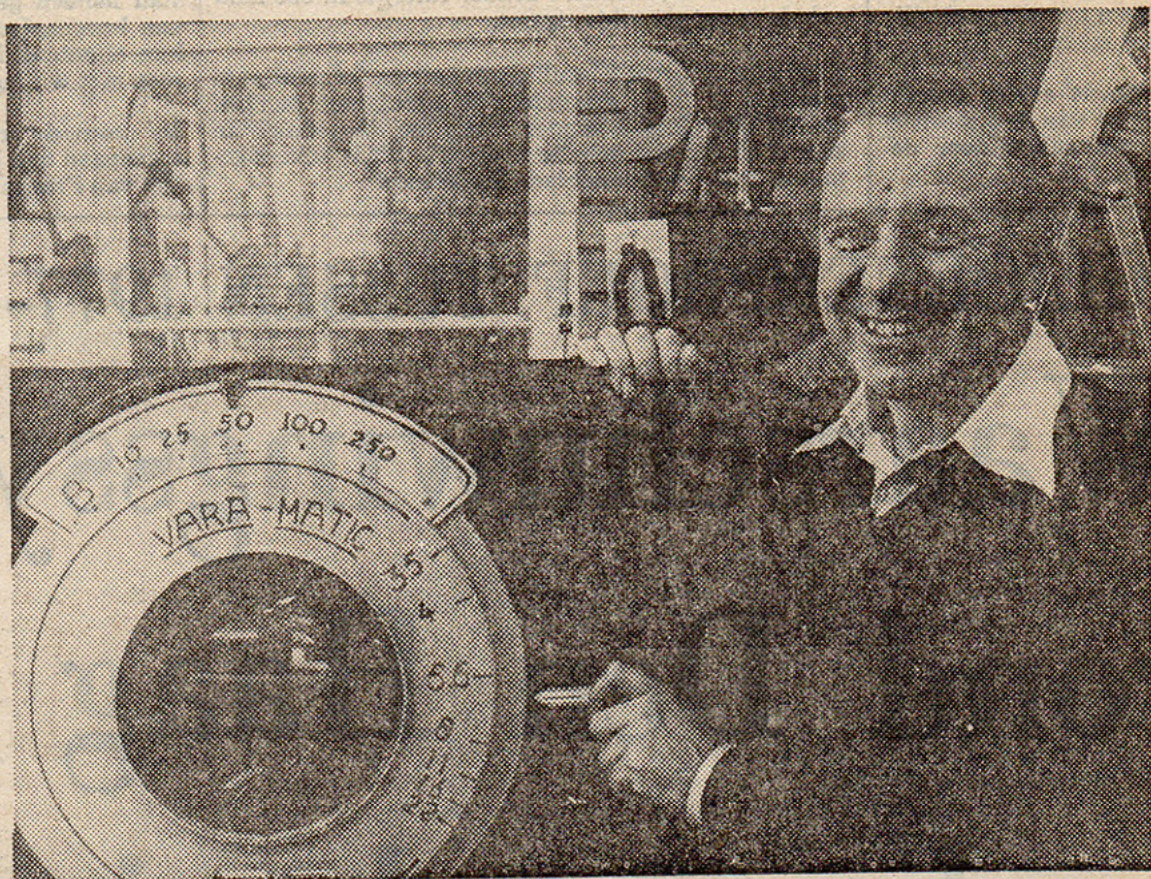
aat over deze onder-
anderen aan het
naar weet er zelf alles
at hij de juiste vragen
len. Ervan uitgaand:
r weet van niks, maar
och graag weten.

nwoningen, splitlevel-
n, wéten de mensen
en advertentie ingaan,
zo'n huis wordt aange-
wat met zo'n woord
edoeld? Of neem elec-
leidingen. Ze zijn zelf
euwen, ik leg uit hoe.
zo'n schakelaar op de
erdieping werkt, in sa-
g met de schakelaar
l. Zo'n ding heeft drie
punten, dus negen aan-
gelijkhe-
fout”.

ls

-progr
beva
Snoey,
ewikke

is de maker van de
p-poppen, de ballen-
in de Mini-voetbals-
e kar van Farce Majeu-

• Cees Snoey: „Als je de werking van een diafragma wilt tonen, moet je dat groot laten zien; ik maak 'm wel”.

stond ik achter een permanen-
te straalzender in Singer. Daar
worden nu veel programma's
opgenomen, want het werkt
daar gemakkelijker.

nauwd. Cees, als voorbeeld:
„Een man kwam langs, hele-
maal troosteloos, de wereld
was een kwelling. Waarom?,
vroegen we. De man had an-

Snoey: „Een vrouw kocht een
wasmachine, ging er voor zit-
ten en liet het ding werken. Na
afloop hield ze een bakje on-
der het afvoerwater en proef-

In 1974 startte Cees met zijn werkzaamheden achter
de schermen bij het VARA-programma 'O, gaat dat zo'.

ragma, de lensopening die met
lamellen kan worden vergroot
of verkleind. „Ze wilden infor-
matie geven over een fotoca-

ingewerkt raakte....” Snoey:
„En dat na anderhalf jaar!
Maar goed, dit soort mensen
moet er ook zijn”.

Cees Snoey is geen lopende

voorzichtig met een kopje. Dat
had ze gedaan. Terwijl andere
huisvrouwen met zeep gooien,
waardoor knoppen en schake-
laars worden

Cees maakte de ballenwerper en -automaat voor de Mini-voetbalshow van de NCRV. Dit programma, met bekende voetballers en oud-voetballers, werd van 1974 tot en met 1979 uitgezonden en de opnames vonden plaats in Ahoy in Rotterdam.

1975-1980:
Cees bedacht en maakte
veel spelletjes voor 't Spant erom,
dat in het Spant! in Bussum werd
opgenomen en het werd gepresenteerd
door Piet Römer. Dit kinderprogramma
werd geregisseerd door Flory Anstadt,
met wie Cees in overleg de spelletjes
bedacht.

ival

Het Songfestival dankt zijn populariteit vooral aan het wedstrijdelement dat in het scorebord tot uiting komt.

NETHERLANDS	152	BELGIUM
IRELAND	068	ISRAEL
FRANCE	091	TURKEY
GERMANY	015	MONACO
LUXEMBURG	084	FINLAND
NORWAY	011	PORTUGAL
SWITZERLAND	177	SPAIN
USA	22	SWEDEN
		ITA

In 1976 realiseerden Cees en Pim, in samenwerking met onder anderen Hans Fletter, de bewegingen van het decor dat Roland de Groot ontwierp voor het 21e Eurovisie Songfestival. Dat jaar werd het in Den Haag gehouden. Fletter was destijds de toneelmeester van het Congresgebouw in Den Haag en Roland de Groot was één van de bekendste decorontwerpers van Nederland. Op de decorafdeling van de NOS werden de bakken voor het decor gemaakt, grote decordelen die aan staaldraden hingen, en Cees en Pim verzorgden de techniek om deze bakken met motoren in beweging te kunnen zetten tijdens de repetities en de opnames. Daardoor kon het decor iedere keer worden veranderd en Cees rekende uit welke staalkabels er gebruikt moesten worden om die 300 kilo wegende delen in de lucht te kunnen verplaatsen, boven de artiesten. Cees vond dat nogal wat en zei hierover: 'Toen was ik pas goed bang. Die bakken moesten steeds binnen 22 seconden in een andere stand hangen. Het griezelige was dat als er wat gebeurde, je geen decor meer had. En dat voor het front van heel Europa.'

zong Nederland een liedje mee toen Teach In (boven) in 1975 in Stockholm met "Long" won. NOS-decorontwerper Roland de Groot maakte schitterende, in heel Eurovisie bekende decors voor de festivals in Amsterdam in 1970 (rechts) en in Den Haag in 1976 (links boven).

— JAREN — 80

TIJDENS HET 25E EUROVISIE SONGFESTIVAL IN 1980 IN DEN HAAG ZORGDEN CEES EN ZIJN ZON PIM
ERVOOR DAT HET DECOR KON BEWEGEN. SAMEN MET RONALD DE GROOT, DIE WEDEROM HET DECOR HAD
ONTWORPEN, BEDACHTEN ZE OP WELKE MANIER DIT MOGELIJK WAS.

IN 1982 VERZORGDE CEES DE SPECTACULAIRE OPENING VAN
STADION NIEUW GALGENWAARD IN UTRECHT: EEN GOUDEN BAL
WERD MET EEN ENORME WORP RICHTING DE MIDDENSTIP
GESLINGERD MET BEHULP VAN EEN MIDDELEEUWSE KATAPULT.

1982

Ter gelegenheid van vijftig jaar Zuiderzee-inpoldering te Dronten organiseerde de NCRV in 1982 een aantal originele Zeskampen tussen gemeenten rond het IJsselmeer. Aan het driedelige programma met de titel 'Zuiderzee-spel' deden de gemeenten Broek in Waterland, Hoorn, Medemblik, Monnikendam, Wervershoof en Wieringen mee. Ook hier was Cees nauw bij betrokken.

In het jaar 1982/1983 kon er op de volksuniversiteit Laren/Blaricum een nieuwe cursus worden gevolgd: 'Klusjes in huis'. Cees gaf deze cursus en de cursisten leerden om te gaan met diverse soorten leidingen, lasapparaten, boormachines en zagen.

FARCE MAJEURE

Voor de tweede serie van Farce Majeure, vanaf 1983, bouwde Cees de kar.

Tijdens het 29e Eurovisie Songfestival in 1984 verzorgden Cees, Pim en Kees de bewegingen van het decor samen met de Roland de Groot, die het decor ook dit maal weer had ontworpen.

Dit jaar werd het Songfestival in Luxemburg gehouden. Voor onder andere het vlekkeloos laten verlopen van de ingewikkelde decorwisselingen kreeg Cees veel waardering.

Cees werkte aan diverse projecten voor Willem Ruis, waaronder aan de Sterrenshow die van 1984-86 werd uitgezonden.

Cees was deels verantwoordelijk voor de decortechiek voor de spektakels van de concerten van Lee Towers in Ahoy van 1986-2002.

In 1986 namen zoons Kees en Pim het bedrijf van hun vader over en stopte Cees officieel met werken. Hij begon weer met het repareren van klokken en horloges, nu als hobby.

Tijdens 'Karwei' in 1988 was Cees te vinden in de Jaarbeurs in Utrecht. Hij kreeg zo'n 1000 brieven van doe-het-zelvers, naar aanleiding van de cursussen die hij gaf bij Teleac.

Tijdens 'Karwei' liet hij verschillende technieken aan de orde komen, die in de vorm van een spel met vragen en antwoorden duidelijk door hem werden uitgelegd en voorgedaan.

Na het succes in de Jaarbeurs stond Cees datzelfde jaar ook op de Huishoudbeurs in de RAI in Amsterdam.

HANDIG IN EN OM HET HUIS

CEES SNOEY

Uitgeverij Tirion vroeg Cees een boek met doe-het-zelf-tips te schrijven.

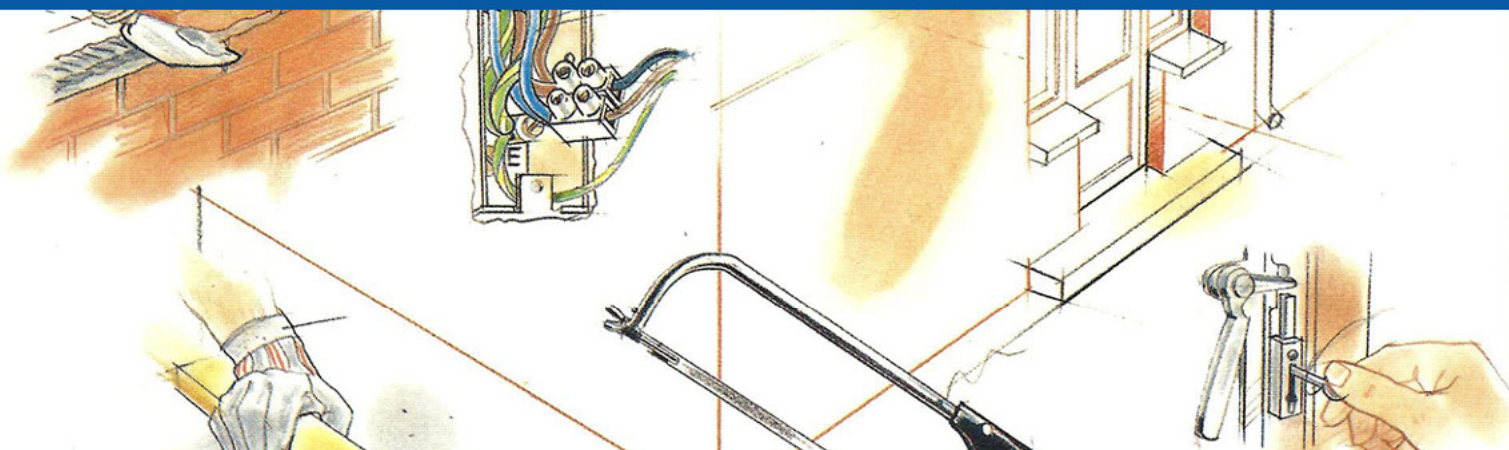
Cees reageerde hier als volgt op:

'Ik kan helemaal niet schrijven'

en

'Ik ben nooit verder gekomen dan het schrijven van een ansichtkaart.'

Dit ging echter tegen zijn principes in: hij had nog nooit een boek geschreven, dus hij wist ook niet of hij het zou kunnen. Het boek 'Handig in en om het huis', kwam uit in 1988. Hierop volgde in '89 zijn eigen tv-programma met dezelfde naam, dat hij samen met Mireille Bekooij presenteerde. In deze achtdelige cursus gaf hij tips en aanwijzingen met betrekking tot het gebruik van het juiste gereedschap en de juiste materialen bij klusjes in en om het huis.

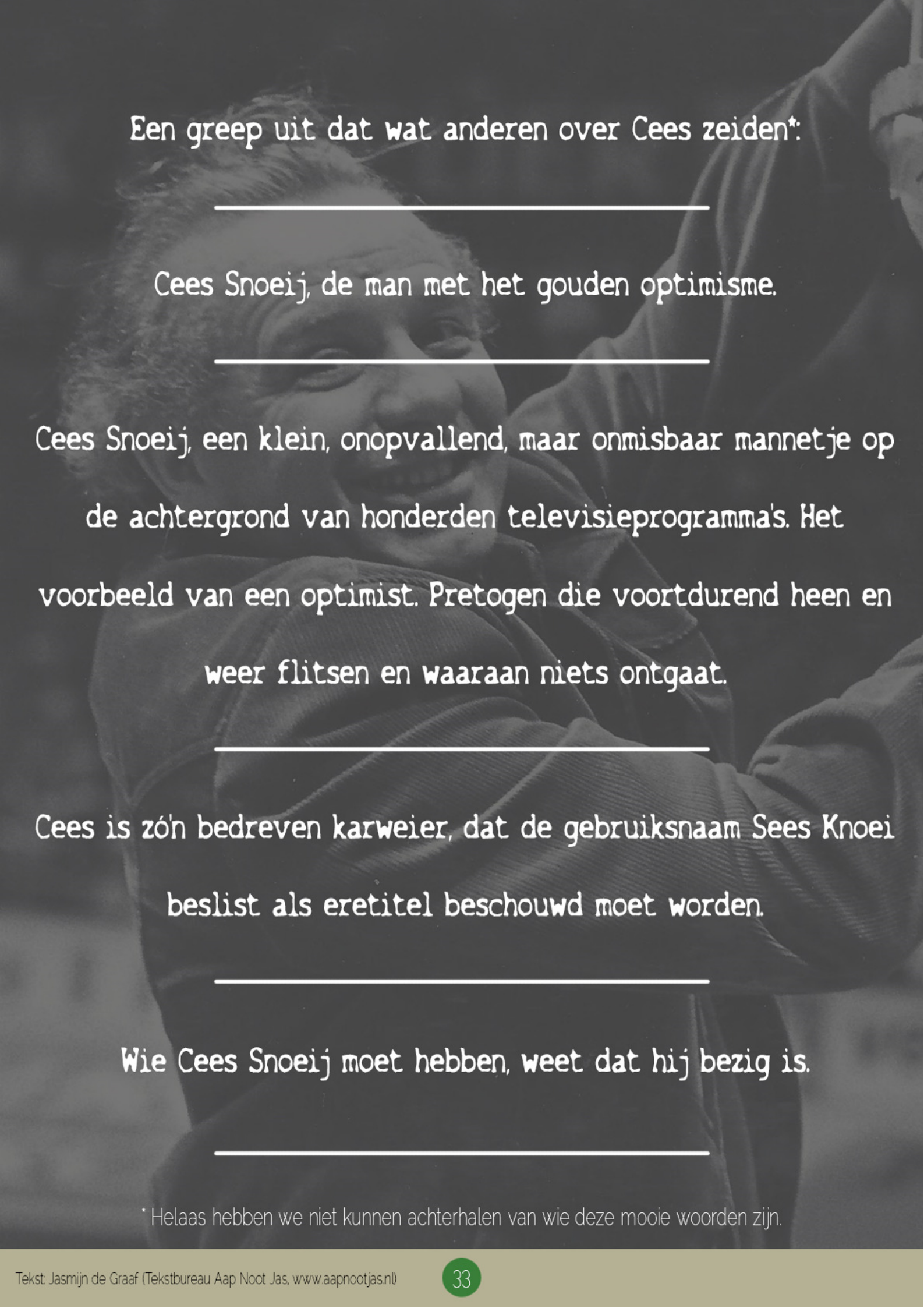

JAREN NEGENTIG

In 1993 deed Cees mee aan de IQ-test van de VARA. Cees bleek een IQ van 123 te hebben, dat als ruim bovengemiddeld wordt gezien.

In 1994 was Cees elke woensdag te horen op Radio West. Luisteraars konden bellen [] en vragen stellen over [] doe-het-zelf-klussen. []

In 1997/1998 was Cees de vaste klusjesman van Radio West, waar hij elke zondagochtend zijn eigen rubriek had, 'Klussen in huis', in het programma 'De Zuid-Hollandse zondag'. In 1997 gaf Cees daarnaast in de Westkrant ook diverse adviezen, waarin hij antwoord gaf op de vragen die hem het vaakst werden gesteld.

Een greep uit dat wat anderen over Cees zeiden*:

Cees Snoei, de man met het gouden optimisme.

Cees Snoei, een klein, onopvallend, maar onmisbaar mannetje op de achtergrond van honderden televisieprogramma's. Het voorbeeld van een optimist. Pretogen die voortdurend heen en weer flitsen en waaraan niets ontgaat.

Cees is zón bedreven karweier, dat de gebruiksnaam Sees Knoei beslist als eretitel beschouwd moet worden.

Wie Cees Snoei moet hebben, weet dat hij bezig is.

* Helaas hebben we niet kunnen achterhalen van wie deze mooie woorden zijn.